

CBE/BVM/29038
Zaaknummer 20.083

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verder te noemen: het College, heeft op 18 mei 2021 uitspraak gedaan op het beroep van

De heer..... hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 26 mei 2020 van de examinatoren van de Erasmus School of Social and Behavioural Sciences (ESSB), vertegenwoordigd door de examencommissie ESSB, hierna verweerder, inzake de vaststelling van het cijfer voor de masterscriptie.

1. De procedure

1.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:

- De vaststelling van het cijfer 6,5 voor de masterscriptie.
- Het beroepschrift van appellant van 6 juli 2020;
- Het verzoek om een afschrift van de bestreden beslissing van 7 juli 2020;
- Het doorzenden van het beroepschrift aan verweerder op 8 juli 2020;
- Het schikkingsgesprek van 21 juli 2020;
- De toelichting van de examiner op 3 augustus 2020;
- Het verweerschrift van verweerder van 28 augustus 2020;
- De (online) hoorzitting van 29 september 2020;
- De toezending van het beoordelingsformulier op 1 oktober 2020;
- Het tweede schikkingsgesprek naar aanleiding van de hoorzitting van 13 oktober 2020;
- De toezending van het gespreksverslag van het tweede schikkingsgesprek op 14 oktober 2020.

1.2 Het beroep is behandeld ter (online) hoorzitting op 29 september 2020. Appellant is in persoon verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, lid.

2. Het geschil

2.1 Appellant kan zich niet verenigen met het genomen besluit en voert daartoe, kort samengevat, het volgende aan:

- Het scriptieonderzoek is in het algemeen langs een oneigenlijke standaard gemeten. In dat licht wijst appellant – kort samengevat- op het gegeven dat zijn onderzoek inductief is en dat uit de beoordeling volgt dat het als deductief is aangemerkt;
- Het door de examinatoren gebruikte beoordelingscriterium, zijnde “de uiteindelijke kennisopbrengst” strookt niet met de beoordelingscriteria zoals genoemd in de cursusgids;
- De algehele motivering van de beoordeling is gebrekkig.

- 2.2 Verweerder heeft zijn standpunten gehandhaafd en verweer gevoerd. In het bijzonder brengt verweerder naar voren dat appellant geen belang heeft bij de beoordeling van zijn beroep alsmede dat er geen aanwijzingen zijn voor kennelijke fouten in de inhoudelijke dan wel procedurele kant van de beoordeling.

3. Het wettelijk kader

- 3.1 In artikel 8:4 lid 3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is het volgende, voor zover relevant bepaald:

"Geen beroep kan worden ingesteld tegen een besluit [...] inhoudende een beoordeling van het kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing"

- 3.2 In de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: "WHW") staat in artikel 7.12b lid 1 sub b het volgende:

"[De examencommissie heeft als taak en bevoegdheid] het vaststellen van richtlijnen en aanwijzingen binnen het kader van de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13, om de uitslag van tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen"

- 3.3 In artikel 7.12c lid 1 WHW staat het volgende:

"Voor het afnemen van tentamens en het vaststellen van de uitslag daarvan wijst de examencommissie examinatoren aan."

4. Beoordeling College

- 4.1 Het College overweegt vooreerst dat de beoordeling van het scriptievoorstel exclusief tot de bevoegdheid van de examinerator behoort. Het College toetst derhalve of de besluitvorming van de examinerator voldoende zorgvuldig is geweest en of zij voldoende is onderbouwd. Dit betekent dat de beoordeling slechts voor vernietiging in aanmerking komt, indien vast is komen te staan dat niet is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

- 4.2 Het College stelt voorop dat van de professionele deskundigheid van de examinatoren met betrekking tot de inhoudelijke beoordeling uitgegaan dient te worden. Toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is het College van oordeel dat deze beoordeling in rechte stand kan houden. In dat verband acht het College het volgende van belang. Het beoordelingsformulier van 26 mei 2020 bevat criteria a t/m g die allen van een cijfer zijn voorzien en ondertekend door zowel de eerste als de tweede begeleidend docent. Verder is er ook een review aanwezig waarin gemotiveerd wordt aangegeven waar destijds de knelpunten zaten ten aanzien van het beoordeelde werk. Tot slot heeft de examinerator een (beknpte) toelichting gegeven ten aanzien van de becijfering. Uit de (beknpte) toelichting volgt bijvoorbeeld dat belofte van een inductie beperkt is waargemaakt en dat de resultaten van de [master]scriptie beter aansluiten bij het descriptieve gedeelte dan bij het inductieve gedeelte van de onderzoeksambitie. Voornoemde waarneming, in combinatie met de onduidelijkheid over hoe de daadwerkelijk toegepaste analysemethode is te karakteriseren in termen van hetzij discoursanalyse,

argumentatieve benaderingen, stortytelling, algemene narratieve benaderingen en/of inhoudsanalyse is, zo blijkt uit de toelichting van de examiner, met name bepalend geweest voor het eindelijk oordeel van de scriptie.

4.3 Hetgeen appellant voor het overige heeft aangevoerd, leidt evenmin tot het oordeel dat de beslissing van de examiner(en) voor vernietiging in aanmerking komt.

5. **Het College,**

verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekendgemaakt beroep instellen bij het college van beroep voor het hoger onderwijs te Den Haag.